

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2024. május 7.
(OR. en)

9736/24

COHAFA 32
COJUR 49
COHOM 106

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Dátum: 2024. május 7.

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 9010/24 + COR 1

Tárgy: A humanitárius helyzetekben nyújtott védelem
– A Tanács következtetései (2024. május 7.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a humanitárius helyzetekben nyújtott védelemről szóló, a Tanács által a 2024. május 7-i, 4021. ülésén jóváhagyott tanácsi következtetéseket.

**A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI A HUMANITÁRIUS HELYZETEKBE NYÚJTOTT
VÉDELMEKRŐL**

1. A Tanács emlékeztet arra, hogy – amint az a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusban megfogalmazásra került – „[a]z uniós humanitárius segítségnyújtás célja, hogy szükségleteken alapuló választ adjon a veszélyhelyzetekre, ami az életek megóvására, az emberi szenvedés megelőzésére és enyhítésére, továbbá az emberi méltóság megőrzésére irányul, szükség esetén bármikor, ha a kormányok és a helyi szereplők túlterheltek, vagy nem képesek, illetve nem hajlandók cselekedni”.
2. A Tanácsot továbbra is aggasztja az érintett személyek védelmének hiánya és a védelmet nyújtó szereplők előtt álló korlátok, ideértve többek között a nemzetközi humanitárius jog megsértését és a hozzáférés hiányát. A Tanács mély aggodalommal állapítja meg, hogy a védelem finanszírozása nem felel meg a humanitárius válságok által érintett lakosság védelmi szükségleteinek.

A. KÖZÖS ÉRTELMEZÉS

3. A Tanács hangsúlyozza, hogy az egyének biztonságának és védelmének szavatolása az államok elsődleges feladatát és felelősségét képezi. Fegyveres konfliktus esetén a polgári lakosság védelméért való felelősség a konfliktusban részt vevő valamennyi felet terheli. Emellett minden államnak kötelessége, hogy minden körülmények között tiszteletben tartsa a nemzetközi humanitárius jogot, és biztosítsa annak tiszteletben tartását. Az államok jogi felelősséget viselnek az érintett személyek védelmét szolgáló nemzetközi *corpus iuris*, így például az emberi jogok nemzetközi joga és a nemzetközi menekültügyi jog érvényre juttatásáért.
4. Emellett a Tanács elismeri az emberek humanitárius helyzetekben való védelme érdekében tett uniós kezdeményezéseket, többek között a humanitárius segítségnyújtásról és a nemzetközi humanitárius jogról (2019), a nőkről, a békéről és a biztonságról (2022), illetve a humanitárius és a fejlesztési törekvések gyakorlatban történő összekapcsolásáról (2017) szóló tanácsi következtetéseket, valamint a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról, illetve a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló EU-iránymutatásokat.

5. A Tanács emlékeztet az ENSZ Ügynökségközi Állandó Bizottsága (IASC) vezetői által 2013-ban kiadott, a védelemnek a humanitárius műveletekben való központi jellegéről szóló nyilatkozatra (Principals' statement on the Centrality of Protection in Humanitarian Operations)¹, és hangsúlyozza annak fontosságát és értékét. A Tanács emlékeztet továbbá az IASC-nek a humanitárius fellépés során történő védelemre vonatkozó, 2016. évi szabályzatára (IASC Policy on Protection in Humanitarian Action) és az IASC védelmi szabályzatának 2022. évi független felülvizsgálatára. A Tanács elismeri az egyes ENSZ-ügynökségek és nemzetközi szervezetek védelemmel kapcsolatos megbízatását és vezető szerepét, valamint az ezekből eredő felelősségüket és elszámoltathatóságukat, továbbá a védelmi szereplők széles körének a létezését – akik közül kiemelendők mindenekelőtt maguk az érintettek –, és az e szereplők közötti koordináció fontosságát.
6. A Tanács tudomásul veszi a védelemnek az IASC által kidolgozott fogalommeghatározását², és kiemeli, hogy az IASC védelmi szabályzatának 2022. évi független felülvizsgálatában ajánlottaknak megfelelően egyértelműbb fogalommeghatározásokra van szükség. A Tanács tudomásul veszi továbbá az Európai Bizottság fogalommeghatározását³, amely egyértelműbben kapcsolódik a humanitárius válságokhoz: “[protection aims at] addressing violence, coercion, deliberate deprivation and abuse for persons, groups and communities in the context of humanitarian crises, in compliance with the humanitarian principles of humanity, neutrality, impartiality and independence and within the framework of international law and in particular international human rights law (IHRL), International Humanitarian Law (IHL) and International Refugee Law.” („[a védelem arra irányul, hogy] fellépjünk a személyekkel, csoportokkal és közösségekkel szemben humanitárius válságok során alkalmazott erőszak, kényszerítés, valamint szándékos megfosztás és visszaélés ellen, összhangban az emberiséssel, a semlegességgel, a pártatlansággal és a függetlenséggel humanitárius elveivel, a nemzetközi jog – ezen belül különösen az emberi jogok nemzetközi joga, a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi menekültjog – keretében.”) E törekvések az alábbi három konkrét célkitűzés formájában ragadhatók meg:
- a folyamatban lévő, küszöbönálló vagy jövőbeli humanitárius válságok által érintett személyek, csoportok és közösségek biztonságát, védelmét és méltóságát fenyegető veszélyek megelőzése, csökkentése, enyhítése és/vagy megszüntetése;

¹ “[The] protection of all persons affected and at risk must inform humanitarian decision-making and response, including engagement with States and non-State parties to conflict. It must be central to our preparedness efforts, as part of immediate and life-saving activities, and throughout the duration of humanitarian response and beyond. In practical terms, this means identifying who is at risk, how and why at the very outset of a crisis and thereafter, taking into account the specific vulnerabilities that underlie these risks” („Valamennyi érintett és veszélyeztetett személy védelmét figyelembe kell venni a humanitárius döntéshozatal és reagálás során, beleértve a konfliktusban érintett államokkal és nem állami felekkel való együttműködést is. E szempontnak központi szerepet kell betöltenie felkészültségi erőfeszítéseink tekintetében, az azonnali és életmentő tevékenységek részeként, valamint a humanitárius reagálás teljes időtartama alatt és azon túl is. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy már a válság kezdetén, majd a későbbiekben is meg kell határozni, hogy ki, hogyan és miért van kockázatnak kitéve, figyelembe véve az e kockázatok mögött meghúzódó sajátos kiszolgáltatottsági tényezőket is.”)

² “All activities aimed at obtaining full respect for the rights of the individual in accordance with the letter and the spirit of the relevant bodies of law (i.e. International Human Rights Law (IHRL), International Humanitarian Law, International Refugee law (IRL))” („Minden olyan tevékenység, amelynek célja az egyén jogai teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása a vonatkozó corpus iuris (azaz az emberi jogok nemzetközi joga, a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi menekültjog) betűjével és szellemével összhangban”).

³ DG ECHO, Thematic Policy Document n°8 - Humanitarian Protection: Improving protection outcomes to reduce risks for people in humanitarian crises, 2016, p. 6. (DG ECHO, 8. sz. tematikus szakpolitikai dokumentum – Humanitárius védelem: a védelmi eredmények javítása az embereket humanitárius válságok során fenyegető kockázatok csökkentése érdekében, 2016, 6. o.).

- a folyamatban lévő, küszöbönálló vagy jövőbeli humanitárius válságok által érintett személyek, csoportok és közösségek védelemmel kapcsolatos kiszolgáltatottságának csökkentése és védelmi képességeinek növelése;
- a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási rendszer kapacitásának megerősítése annak érdekében, hogy fokozódjon a hatékonyság, valamint javuljon a minőség és az eredményesség a folyamatban lévő, küszöbönálló vagy jövőbeli humanitárius válságok során felmerülő védelmi kockázatok csökkentése terén.

7. A Tanács elismeri, hogy a tevékenységek széles köre tekinthető humanitárius helyzetben nyújtott védelemnek. A Tanács megjegyzi, hogy a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának (ICRC) védelmi szabályzata az alábbi, egymástól kölcsönösen függő és egymást kölcsönösen erősítő, bármely visszaélési mintázat esetén alkalmazandó cselekvési szinteket különíti el – az IASC 2016. évi védelmi szabályzata is e szintek mentén kategorizálja a védelmi tevékenységeket:

- a) reagálási intézkedés: bármely olyan tevékenység, amelyet egy újonnan felmerülő vagy már korábban létező védelmi probléma (főként jogsértések) kezelése érdekében végeznek, és amelynek célja a probléma megismétlődésének megelőzése, illetve a probléma megszüntetése és/vagy azonnali hatásainak enyhítése;
- b) korrekciós intézkedés: bármely olyan tevékenység, amelynek célja az emberi méltóság bántalmazást követő helyreállítása és a megfelelő életkörülmények bántalmazást követő biztosítása;
- c) környezetépítő intézkedés: minden olyan erőfeszítés, amely egy olyan társadalmi, kulturális, intézményi és jogi környezet kialakítására vagy előmozdítására irányul, amelyben az egyének jogai tiszteletben tarthatók.

8. A Tanács tudatában van annak, hogy az Európai Unió és tagállamai által a védelemhez nyújtott támogatás jelenleg elsősorban az emberi méltóság helyreállítását célzó korrekciós intézkedésekre összpontosul. A Tanács hangsúlyozza, hogy ki kell terjeszteni és meg kell erősíteni azokat a reagálási intézkedéseket, amelyek a humanitárius helyzetekben felmerülő, a védelemmel kapcsolatos veszélyek és szükségletek csökkentését célozzák. E kockázatok csökkentése nemcsak az emberi szenvedés megelőzése szempontjából elengedhetetlen, hanem egyúttal a segítségnyújtás iránti szükségletek korlátozásának, és ezáltal a humanitárius segítségnyújtás hatékonyabbá tételének az egyik módját is jelenti.

9. A Tanács kiemeli a védelmi szempont általános érvényesítésének a fontosságát. A Tanács tudatában van annak, hogy ennek a megközelítésnek kell az összes humanitárius szereplő által végzett tevékenység alapját képeznie, függetlenül azok ágazatspecifikus szakértelmétől; az említett szereplők az IASC 2016. évi védelmi szabályzatával összhangban hozzá tudnak járulni az érintett személyek védelméhez, és ezt meg is kell tenniük. A Tanács hangsúlyozza, hogy valamennyi szereplő felelősséggel tartozik azért, hogy jó minőséget, valamint biztonságos programozást és nyomon követést biztosítson, továbbá hogy biztosítsa a humanitárius tevékenység védelmi hatásának maximalizálását. Bár a védelmi szempont általános érvényesítése minden humanitárius segítségnyújtás alapját képezi, prioritásként kell kezelni azokat a célzottabb intézkedéseket is, amelyek a már erőszak és bántalmazás által sújtott személyek részére nyújtanak védelmi szolgáltatásokat, ideértve többek között az aknamentesítést, a nemi alapú erőszak megelőzését és az arra való reagálást, a gyermekvédelmet, a fogyatékkal élő személyek védelmét és/vagy a jogi segítségnyújtást.
10. A Tanács tudatában van annak, hogy a konfliktusok és a természeti katasztrófák egyenlőtlenül érintik az embereket, és más-más mértékben teszik őket kiszolgáltatottá: a nőket és a lányokat aránytalanul sújtják a nemek közötti tartós egyenlőtlenségek, amelyek végső kifejeződése a szexuális és nemi alapú erőszak. Az egyének fizikai, társadalmi, környezeti, kulturális és politikai tényezők együttese miatt lehetnek kiszolgáltatottabbak vagy válhatnak kiszolgáltatottabbá, és a kiszolgáltatottság nem rögzített kategória. Az azonos jellemzőkkel rendelkezők közül nem mindenki szembesül azonos szintű kiszolgáltatottsággal, és a kiszolgáltatottság időhöz kötött is lehet. Ezért annak érdekében, hogy senkit ne hagyjunk hátra, továbbá összhangban a „ne árts” elvvel, minden tevékenységnek inkluzívnak kell lennie, figyelembe véve a kiszolgáltatottság sokrétűségét, valamint azon tényezők kombinációját, amelyek befolyásolhatják az egyének – többek között a menekültek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek, a hontalan személyek, a gyermekek, a fogyatékkal élő személyek és a marginalizálódás kockázatának kitett személyek, például az LMBTI-személyek vagy a bizonyos etnikai vagy vallási csoportokhoz tartozó személyek – méltóságát, jogait, biztonságát és védelmét.

11. A Tanács hangsúlyozza, hogy a védelmi kockázatok csökkentése, a kiszolgáltatottság kezelése, valamint a béke és az emberi jogokon alapuló intézkedések előmozdítása érdekében meg kell erősíteni a nemzetközi, nemzeti vagy helyi szinten működő humanitárius, fejlesztési és béketeremtő szereplők közötti konkrét együttműködést, koherenciát és kiegészítő jelleget. A Tanács felszólítja a fejlesztési és a béketeremtő szereplőket, hogy használják ki a lehetőségeket a humanitárius szereplők azonosítására és a velük való együttműködésre a védelmi kockázatok és szükségletek kiváltó okainak oly módon való kezelése érdekében, amely biztosítja a védelem biztosításával kapcsolatos folyamatos elszámoltathatóságot, valamint a humanitárius elvek, a humanitárius tér és a „ne árts” elv tiszteletben tartását.
12. A Tanács arra ösztönzi a humanitárius szereplőket, hogy kiemelten vegyék figyelembe az érintett lakossággal szembeni elszámoltathatóság szempontját, többek között annak érdekében, hogy jobban tudjanak igazodni a védelmi kockázatoknak és veszélyeknek az adott közösség általi értelmezéséhez, leírásához, megfogalmazásához és priorizálásához, valamint – a védelmi programozás első lépéseként – megtalálhassák az ezekhez legjobban illő kezelési módokat.
13. A Tanács elismeri, hogy az éghajlatváltozás, a geopolitikai változások, a konfliktusok, a nemzetközi humanitárius jog megsértése és a szűkülő humanitárius tér növelheti a védelmi kockázatokat, és hatással lehet humanitárius helyzetekben az emberek biztonságára, méltóságára, jogaira és rezilienciájára. Emellett figyelembe kell venni a digitális technológiákkal kapcsolatos kihívásokat és lehetőségeket is. A Tanács ezért arra ösztönzi a humanitárius közösséget, hogy jobban ismerje meg ezeket a változásokat, és fektessen be olyan reagálási tevékenységekbe, amelyek a meglévő nemzetközi védelmi normákkal összhangban kezelik az e változásokkal kapcsolatban felmerülő lehetőségeket és kockázatokat.

B. CSELEKVÉSI PONTOK ÉS KOLLEKTÍV KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK

14. A Tanács felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat a következőkre:
- a) a fent vázolt fogalommeghatározásokra, normákra és iránymutatásokra építve mozdítsanak elő koherens megközelítést a humanitárius védelem fogalommeghatározása és értelmezése tekintetében;

- b) mozdítsák elő a védelmi megközelítés általános érvényesítését a humanitárius szervezetek arra irányuló törekvéseinek támogatása révén, hogy – az IASC-felülvizsgálat ajánlásaival összhangban – a humanitárius fellépés középpontjába a védelem kerüljön, valamint hogy a humanitárius fellépés az érintett lakosságot érintő védelmi kockázatok csökkentésének irányába mozduljon el;
- c) ösztönözzék az IASC vezetőit, valamint az ügynökségek vezetőit arra, hogy a védelmi kérdéseket illetően vállaljanak erőteljesebb, kollektív és stratégiai vezető szerepet, valamint arra, hogy a kollektív védelmi eredmények teljesítése tekintetében – a programozás, az érdekérvényesítés és a meglévő nyomonkövetési és elszámoltathatósági mechanizmusok felülvizsgálata révén – kötelezzék el magukat az elszámoltathatóság mellett. A siker mércéjének az érintett lakosságot érintő kockázatok csökkentését és megelőzését kell megtenni. A Tanács felszólít a szakpolitikák közötti összhang megteremtésére és a védelmi megközelítések koordinálásának javítására. A humanitárius rendszer felső vezetését egy olyan intézményi kultúra előmozdítására kell ösztönözni, amely lehetővé teszi a szervezetek számára a védelmi eredményekre vonatkozó kötelezettségvállalásaik teljesítését, például kapacitásépítés vagy a védelemnek a középpontba állítására irányuló belső szabályok révén. E tekintetben a Tanács felszólít az IASC védelmi szabályzatának 2022. évi felülvizsgálatában megfogalmazott ajánlások érdemi végrehajtására, valamint a szakpolitikák összehangolására és a szervezetek közötti koordináció javítására;
- d) az összes humanitárius szereplő körében ösztönözzenek további beruházásokat olyan reagálási intézkedésekbe, amelyek a lakosság biztonságát, méltóságát és védelmét fenyegető – vagy a lakosság által ilyennek érzékelt – valamennyi cselekmény és magatartás megelőzésére és megszakítására irányulnak. A Tanács határozottan kiemeli az adományozók és a tagállamok szerepét abban, hogy érdekképviselőt és finanszírozást révén támogassák ezeket a beruházásokat.

15. A Tanács:

- a) felkéri az Európai Uniót és tagállamait, hogy növeljék az olyan védelmi beavatkozásokra szánt finanszírozást, amelyek kifejezetten a kockázatok kezelésére, enyhítésére és csökkentésére irányulnak, és helyzetspecifikus védelmi elemzésen alapulnak. Ezenkívül az Európai Uniónak és a humanitárius szervezetek döntéshozó szerveiben jelen lévő tagállamainak lehetővé kell tenniük megbeszélések indítását arról, hogy az alapvető programozásukon belül prioritásként kezeljék a védelmi tevékenységeket. Ösztönözniük kell továbbá az ilyen tevékenységek bevonását humanitárius partnereik humanitárius reagálási terveibe és programjaiba;
- b) arra ösztönzi az Európai Uniót és tagállamait, hogy ruházzanak be az erőszakspirál kialakulásának megelőzését és/vagy annak megszakítását célzó reagálási tevékenységekbe, beleértve többek között a humanitárius diplomáciát, a védelemre irányuló tárgyalásokat, a humanitárius közvetítést, a korai előrejelző rendszereket, a jelenlét általi védelmet, a védelemre irányuló polgári-katonai koordinációt és az evakuálást, illetve adott esetben támogassák az ilyen tevékenységeket. Nagyobb kapacításra van szükség a védelmi tevékenységek nyomon követése és értékelése terén is;
- c) elismeri, hogy beruházásokra van szükség a humanitárius szereplők – köztük a nemzeti és nemzetközi humanitárius dolgozók és szervezetek, valamint az érintett közösségek – védelmi kapacitásának fejlesztéséhez és növeléséhez, különösen az erőszakspirál kialakulásának megelőzése és annak megszakítása tekintetében. A Tanács például arra ösztönzi az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák i. az országspecifikus vagy szubnacionális védelmi elemzéseket, ii. a védelmi programozás értékelését védelmi mutatók, valamint az adatok lebontott formában való gyűjtésére szolgáló adatgyűjtési rendszerek kidolgozásával, iii. a kutatást és az eszközfejlesztést, beleértve a megelőzési megközelítésekkel és a kapacitásépítéssel kapcsolatos eszközök és iránymutatások kidolgozását, valamint iv. a képzéseket és a szakértői munkaértekezleteket a védelem területére irányuló gondolkodás és innováció ösztönzése érdekében. A segítségnyújtás helyi szintűvé tételére irányuló erőfeszítéseket a védelemmel kapcsolatos kapacitásépítésnek és -megosztásnak kell kísérnie. Az ilyen beruházások nyomon követését és értékelését az eredményességük javítása érdekében ösztönözni kell;

- d) felkéri az Európai Uniót és tagállamait, hogy közvetlen szerepvállalás révén – a nyilvános térben és a nyilvánosság számára hozzá nem férhető folyamatokban is – támogassák a védelmi kockázatok és veszélyek csökkentésére irányuló proaktív érdekérvényesítést. Felkéri továbbá az Európai Uniót és tagállamait, hogy nyújtsanak politikai támogatást a humanitárius ügyek koordinátorainak, a humanitárius országcsoportoknak és más, a védelmi kockázatok csökkentésére irányuló érdekérvényesítés terén aktív humanitárius vezetőknek, biztosítva ugyanakkor, hogy minden fellépés és beavatkozás támogassa a humanitárius elveket és a „ne árts” elven alapuló megközelítést;
- e) arra ösztönzi a humanitárius szereplőket, hogy jobban igazodjanak ahhoz, ahogy az érintett közösségek meghatározzák és kezelik a védelmi kockázatokot, és a védelemre irányuló programozásukat erre alapozzák, elismerve, hogy a védelmi kockázatokkal szembesülő egyének és közösségek saját védelmük érdekében megküzdési mechanizmusokat és stratégiákat alakítanak ki.

C. A HUMANITÁRIUS DIPLOMÁCIA MINT A VÉDELEM ESZKÖZE

16. A Tanács arra ösztönzi az Európai Uniót és tagállamait, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a humanitárius diplomácia terén, amely alatt a politikai és diplomáciai eszközök olyan felhasználása értendő, amely a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának és végrehajtásának előmozdítását, a humanitárius segítségnyújtás megkönnyítését, valamint az érintett lakosság szükségleteire és az általános humanitárius menetre való figyelemfelhívást célozza, elismerve ugyanakkor, hogy az államok, valamint a nemzetközi és a regionális szervezetek konkrét szerepet játszhatnak abban, hogy jobb védelmi eredmények szülessenek el a humanitárius helyzetek által érintett lakosság számára, annak biztosítása mellett, hogy minden fellépés és beavatkozás támogassa a humanitárius elveket és a „ne árts” megközelítést. A Tanács továbbá felkéri az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák és mozdítsák elő a humanitárius diplomácia fejlesztésére és megerősítésére irányuló kezdeményezéseket.

17. A humanitárius diplomácia eszközei többek között a következők: i. a nemzeti hatóságokkal és a nem állami szereplőkkel folytatott párbeszéd előmozdítása annak érdekében, hogy biztosítva legyen a természeti válságok vagy fegyveres konfliktusok által érintett személyekhez való érdemi és minőségi humanitárius hozzáférés; ii. kommunikáció az érintett ENSZ-ügynökségekkel, az ICRC-vel, más nemzetközi szervezetekkel, valamint az érintett nem kormányzati partnerekkel a humanitárius segítségnyújtás, hozzáférés és védelem megkönnyítése, továbbá – a nemzetközi humanitárius jog megsértése esetén – az elszámoltathatóság biztosítása érdekében; iii. a humanitárius érdekérvényesítés szisztematikus bevonása a harmadik országok kormányaival folytatott politikai párbeszédbe, valamint koordináció a hasonlóan gondolkodó partnerekkel; iv. az ENSZ és más nemzetközi szervezetek döntéshozó szerveiben való részvétel kiaknázása annak biztosítása érdekében, hogy humanitárius helyzetekben minden érintett fél aktívan törekedjen a polgári lakosság védelmére, továbbá a lehető legmagasabb szinten vegye figyelembe a védelmi szükségleteket; v. a humanitárius helyzetek által érintett kiszolgáltatott személyek védelmére összpontosító kapacitásépítési és képzési tevékenységek előmozdítása; valamint vi. együttműködés a civil társadalmi szervezetekkel annak érdekében, hogy a védelem a humanitárius napirend élére kerüljön. A Tanács hangsúlyozza, hogy a humanitárius diplomácia eszközeit fel kell használni annak érdekében, hogy pozitív hatást gyakoroljanak a humanitárius térre, a humanitárius szereplők valamennyi fél általi megítélésére, valamint e szereplők védelemnyújtási képességére; ez magában foglalja a humanitárius célú mentességeknek a szankciórendszerek keretében történő biztosítását is.
18. A Tanács felkéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy rendszeresen folytassanak eszmecserét a védelemmel kapcsolatos fejleményekről, és tartsanak közvetlen kapcsolatot a meglévő nemzetközi, nemzeti vagy helyi szereplőkkel. A Tanács hangsúlyozza a humanitárius helyzetekben nyújtott hatékony védelem előmozdítására irányuló erőfeszítések fokozásának fontosságát, továbbá egyetért azzal, hogy a kérdést rendszeresen megvitassák a vonatkozó tanácsi munkacsoportokban, az európai humanitárius fórumon, a vonatkozó hálózatokban és helyi szinten annak érdekében, hogy a védelem továbbra is kiemelt helyen szerepeljen a humanitárius kérdések napirendjén. A Tanács az „Európa együtt” megközelítésre építve felkéri az Európai Uniót és tagállamait, hogy folytassák erőfeszítéseiket a humanitárius helyzetekben érintett emberek védelme érdekében tett uniós kezdeményezések végrehajtása terén. A Tanács ösztönzi a Bizottság, a tagállamok és küldöttségeik közötti még szorosabb koordinációt és együttműködést annak érdekében, hogy az uniós fellépések és támogatás hatása a lehető legnagyobb mértékben érvényesüljön. A Tanács rendszeresen nyomon fogja követni a humanitárius helyzetekben nyújtott védelem kérdését.